ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr.A420253018
Lietas arhīva Nr. AA43-0063-21/18
ECLI:LV:ADAT:2021:0203.A420253018.18.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2021.gada 3.februārī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente Anita Šteinberga,
tiesneši Māris Birzgalis un Margarita Osmane

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz SIA „Barkavas enerģija" pieteikumiem par Ekonomikas ministrijas 2018.gada 11.jūlija lēmuma Nr.2.8.1-7/2018/287 un Ekonomikas ministrijas 2018.gada 18.oktobra lēmuma Nr.2.8.1-13/2018/373 atcelšanu un par 2017.gada 4.oktobrī starp SIA „Barkavas enerģija" un AS „Enerģijas publiskais tirgotājs" noslēgtā līguma par elektroenerģijas iepirkumu obligātā iepirkuma ietvaros izpildes pareizību, sakarā ar SIA „Barkavas enerģija" apelācijas sūdzībām par Administratīvās rajona tiesas 2020.gada 5.marta spriedumu un 2020.gada 9.marta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Ekonomikas ministrijas (turpmāk – ministrija) valsts sekretāra 2012.gada 17.septembra lēmumu Nr.1-6.1-805 (turpmāk – atļauja) pieteicējai SIA „Barkavas enerģija" piešķirtas tiesības pārdot koģenerācijas elektrostacijā „Aiva" (kadastra Nr./numurs A/, zemes vienības kadastra apzīmējums /numurs B/), Barkavas pagastā, Madonas novadā (turpmāk – koģenerācijas elektrostacija) saražoto elektroenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros, nosakot elektroenerģijas iepirkuma apjomu gadā līdz 14 720 MWh, ar nosacījumu, ka pieteicēja nodrošina koģenerācijas elektrostacijas atbilstību Ministru kabineta 2009.gada 10.marta noteikumu Nr.221 „Noteikumi par elektroenerģijas ražošanu un cenu noteikšanu, ražojot elektroenerģiju koģenerācijā" (turpmāk – noteikumi Nr.221) 2.1.apakšpunktā noteiktajai koģenerācijas elektrostacijas definīcijai. Atļaujā arī noteikts, ka pieteicējai jāuzsāk elektroenerģijas ražošana koģenerācijā līdz 2017.gada 17.augustam.

[2] Ar ministrijas valsts sekretāra vietnieka 2018.gada 11.jūlija lēmumu Nr.2.8.1-7/2018/287 (turpmāk – lēmums) atļauja tika atcelta. Lēmumā norādīti šādi argumenti.

[2.1] Noteikumu Nr.221 21.[1]punktā noteikto termiņu, kādā jāuzsāk elektroenerģijas ražošana koģenerācijā, nevar pagarināt. Priekšnosacījums, lai īstenotu tiesības un pārdotu elektroenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros, ir komersanta spēja saražot elektroenerģiju koģenerācijā un nodot sistēmā koģenerācijā saražoto elektroenerģiju.

AS „Sadales tīkls" 2017.gada 3.augusta akts Nr.2017/03 par pieteicējas 50 kW koģenerācijas elektrostacijas atzīšanu par derīgu paralēlam darbam ar AS „Sadales tīkls" sistēmu, kā arī 2017.gada 3.augusta atļauja Nr.2017/05 elektrostacijas pieslēgšanai AS „Sadales tīkls" sistēmai nav pietiekama, lai konstatētu, ka pieteicēja ir uzsākusi elektroenerģijas ražošanu lēmumā noteiktajā termiņā.

[2.2] Madonas novada būvvalde līdz 2017.gada 17.augustam nav akceptējusi pieteicējas siltumapgādes ārējo inženiertīklu vai inženiertīklu pievadu izbūvi zemes vienībā ar kadastra numuru /numurs C/, tātad minētajā periodā koģenerācijas stacijā saražoto siltumenerģiju nebija iespējams kādam nodot.

Nav konstatējams, ka pieteicējas saražotā siltumenerģija tika kādam nodota vai izmantota kāda cita procesa nodrošināšanai. Līdz ar to nav konstatējams, ka pieteicēja koģenerācijas elektrostacijā ir vienlaikus veikusi gan siltumenerģijas, gan elektroenerģijas ražošanu un ir uzskatāma par koģenerācijas staciju. Pieteicēja ir īslaicīgi uzstādījusi tikai vienu daļu no koģenerācijas stacijas elementiem bez nopietna nolūka to izmantot elektroenerģijas ražošanai. Darbības imitācija, kas saistīta ar īslaicīgu ģeneratora pieslēgšanu, pēc būtības ir maldinoša rakstura. Šādas darbības mērķis ir saglabāt tiesības pārdot elektroenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros un nav saistīts ar faktisku koģenerācijas stacijas izveidi.

[2.3] Pieteicēja nav izpildījusi atļaujā noteikto nosacījumu, proti, nav uzsākusi elektroenerģijas ražošanu koģenerācijā

noteiktajā termiņā, un uzstādītā elektroenerģijas ražošanas iekārta neatbilst noteikumu Nr.221 2.1.apakšpunktā noteiktajai koģenerācijas elektrostacijas vai 2.2.apakšpunktā noteiktajai koģenerācijas iekārtas definīcijai.

[3] Nepiekrītot lēmumam, pieteicēja vērsās ar pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā, vienlaikus pieteicēja apstrīdēja lēmumu ministrijā.

Ar ministrijas 2018.gada 18.oktobra lēmumu Nr.2.8.1-13/2018/373 (turpmāk – lēmums Nr.2) lēmums atstāts negrozīts. Lēmumā Nr.2 norādīti šādi argumenti.

[3.1] Koģenerācijas iekārtā neietilpst iekārtas, ko izmanto tikai siltumenerģijas ražošanai vai tikai elektroenerģijas ražošanai. Atļaujā ir skaidri un nepārprotami noteikts nosacījums, ka pieteicējai jānodrošina koģenerācijas elektrostacijas kā atsevišķas koģenerācijas elektrostacijas atbilstība noteikumu Nr.221 2.1.apakšpunktā noteiktajai koģenerācijas elektrostacijas definīcijai. Pieteicēja nav spējusi pierādīt, ka izbūvējusi koģenerācijas elektrostaciju un izpildījusi atļaujā noteiktos nosacījumus.

Ministrijas lēmumiem atļaut palielināt elektroenerģijas ražošanas jaudu nav tiesiskas ietekmes uz citiem ministrijas izdotajiem administratīvajiem aktiem un obligātā iepirkuma uzraudzības un administrēšanas procesu.

[3.2] Par pieteicējas argumentu, ka ministrija nav vērtējusi faktisko apstākļu maiņu, proti, ka pieteicējas koģenerācijas elektrostacija kopš 2018.gada strādā ar pilnu jaudu un ēka, kurā tā izvietota, 2018.gada 7.martā nodota ekspluatācijā, norādīts, ka atbilstoši noteikumu Nr.221 21.^{1}punktam termiņu, kādā jāuzsāk elektroenerģijas ražošana koģenerācijā, nevar pagarināt.

Ministrija ir nokavējusi noteikumu Nr.221 35.^{1}punktā minēto termiņu, jo paļāvusies, ka pieteicēja ir sniegusi pilnīgu un patiesu informāciju par elektroenerģijas ražošanas uzsākšanu koģenerācijā normatīvajos aktos noteiktajā termiņā. Turklāt pieteicēja nevar izvairīties no normatīvo aktu nezināšanas vai nepienācīgas izpildes. Nevar piekrist faktam, ka elektroenerģijas ražošana ir uzsākta ar AS „Sadales tīkls" 2017.gada 3.augusta akta Nr.2017/03 un 2017.gada 3.augusta atļaujas Nr.2017/05 izsniegšanu, jo šajos dokumentos ir fiksēts tikai tas, ka elektrostacijas elektroietaises iekārta pēc paralēlās darbības pārbaudes beigām ir derīga paralēlam darbam ar AS „Sadales tīkls" sistēmu, bet nav vērtēts, vai koģenerācijas stacijas būvniecība pēc būtības ir pabeigta un vai var sākt tās pastāvīgu ekspluatāciju.

Pieteicējai kā komersantam, kas veic komercdarbību enerģētikas būvniecības jomā, ir pienākums rīkoties ar krietna un kārtīga komersanta rūpību. Pieteicēja nevar aizbildināties, ka tā, nodarbojoties ar komercdarbību attiecīgajā nozarē, nepārzina nozari regulējošus normatīvos aktus, kā arī uz to nebūtu attiecināmi krietna un rūpīga komersanta pienākumi Komerclikuma izpratnē.

[3.3] Pieteicēja atbilstoši Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas 2012.gada 22.februāra lēmuma Nr.1/6 „Sistēmas pieslēguma noteikumi elektroenerģijas ražotājiem" (turpmāk – Sistēmas pieslēguma noteikumi) 4.pielikumam aktam par elektrostacijas atzīšanu par derīgu paralēlam darbam ar sistēmu nav pievienojusi aktu par elektrostacijas nodošanu ekspluatācijā un elektroenerģijas (un siltumenerģijas) uzskaites parametrus, skaitītāju rādījumus un izdrukas.

[4] Pieteicēja 2018.gada 17.augustā iesniedza tiesā pieteikumu par lēmuma atcelšanu. Ar tiesneša 2018.gada 23.augusta lēmumu pieteikums pieņemts, un ierosināta administratīvā lieta Nr.A420253018. 2018.gada 16.novembrī pieteicēja iesniedza pieteikuma papildinājumu par lēmuma Nr.2 atcelšanu. Pieteikums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[4.1] Pieteicēja izmantoja tiesības uzstādīt koģenerācijas staciju ar mazāku jaudu nekā atļaujā noteiktā maksimālā jauda. Koģenerācijas iekārtas ar 50 kW jaudu izvietošanai nav nepieciešama būvatļauja, savukārt paskaidrojuma raksts tika iesniegts un saskaņots būvvaldē.

Tas vien, ka siltumenerģija nekur nav nodota vai izmantota, nenozīmē, ka koģenerācijas stacija to nevarēja saražot.

Pieteicēja paļāvās, ka ministrija turpinās savu līdzšinējo praksi un uzskatīs, ka AS „Sadales tīkls" akts un atļauja ir pietiekoši dokumenti atļaujas izpildei.

[4.2] Atļauja bija pakārtota ministrijas 2012.gada 17.augusta lēmumam Nr.l.-6.1-682, ar kuru pieteicējai atļauts ieviest jaunu ražošanas iekārtu ar jaudu līdz 2 MW. Ministrija, zinot, ka atļaujā noteiktais termiņš elektroenerģijas ražošanas uzsākšanai ir 2017.gada augusts, ar 2017.gada 12.aprīļa lēmumu Nr.1-6.1-91 pagarināja atļaujas darbību līdz 2019.gada 17.augustam, tātad ministrija uzskatīja, ka norādītie kavēšanās iemesli ir attaisnojoši un nav šķēršļu ieviest jaunu elektroenerģijas ražošanas jaudu arī pēc atļaujā noteiktā termiņa.

[4.3] Ar AS „Sadales tīkls" 2017.gada 3.augusta aktu Nr.2017/03 pieteicējas 50kW koģenerācijas stacija atzīta par derīgu paralēlam darbam ar AS „Sadales tīkls" sistēmu.

Kopš 2018.gada koģenerācijas stacija strādā ar pilnu jaudu un ēka, kurā izvietota stacija, 2018.gada 7.martā ir nodota ekspluatācijā, notiek ražošana un saražotās elektroenerģijas un siltumenerģijas tirdzniecība. 2018.gada maijā un jūnijā pieteicēja saražoja un nodeva tīklā 1 414 469,18 KWh elektroenerģijas.

Ja ministrija uzskatīja, ka pieteicēja neievēro atļaujā noteiktās prasības, tad par to bija jāizlemj viena mēneša laikā. Ministrija, noteiktajā termiņā neatceļot atļauju, atzina, ka pieteicēja ir izpildījusi noteiktās prasības, tāpēc pieteicēja turpināja koģenerācijas stacijas attīstīšanu, palielinot tās jaudu un izbūvējot gan jaunu stacijas ēku, gan jaunus siltumtīklus.

[5] Ar tiesneša 2020.gada 20.janvāra lēmumu atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātā ministrija aizstāta ar Būvniecības valsts kontroles biroju (turpmāk – birojs).

Rakstveida paskaidrojumos birojs pieteikumu neatzīst, uzturot ministrijas lēmumā un lēmumā Nr.2 minētos argumentus.

[6] 2017.gada 4.oktobrī pieteicēja un AS „Enerģijas publiskais tirgotājs" (turpmāk – publiskais tirgotājs) noslēdza līgumu (turpmāk – līgums) par elektroenerģijas iepirkumu obligātā iepirkuma ietvaros (koģenerācijas stacijas jauda 0,05 MW).

Pieteicēja ar 2018.gada 3.maija iesniegumu vērsās pie publiskā tirgotāja, lūdzot pārslēgt līgumu par elektroenerģijas iepirkumu obligātā iepirkuma ietvaros sakarā ar to, ka pieteicēja ir palielinājusi jaudu koģenerācijas elektrostacijā no 0,05 MW uz 1,5 MW.

Publiskais tirgotājs 2018.gada 16.maija elektroniskā pasta vēstulē lūdza pieteicēju sniegt precizējošu informāciju un norādīja, ka pirms līguma pārslēgšanas ir nepieciešams saņemt ministrijas viedokli.

Pieteicēja 2018.gada 23.maijā sniedza skaidrojumu par koģenerācijas elektrostacijā saražotās siltumenerģijas apjoma atbilstību efektīvi izmantotas lietderīgas siltumenerģijas definīcijai. Savukārt 2018.gada 2.augustā pieteicēja atkārtoti vērsās pie publiskā tirgotāja, lūdzot noslēgt līgumu par elektroenerģijas iepirkumu, kā arī samaksāt pieteicējai par 2018.gada maijā, jūnijā un jūlijā saražoto un nodoto elektroenerģiju 290 864,31 *euro*. Pieteicēja norādīja, ka ir izpildījusi normatīvo aktu prasības, lai pārdotu saražoto elektroenerģiju publiskajam tirgotājam, savukārt publiskā tirgotāja nepamatota kavēšanās noslēgt līgumu par elektroenerģijas iepirkumu pieteicējai rada zaudējumus.

Publiskais tirgotājs 2018.gada 24.augustā sniedza pieteicējai atbildi Nr.40VL00-15/77 (turpmāk – publiskā tirgotāja lēmums), kurā norādīts turpmākais.

[6.1] Publiskais tirgotājs 2018.gada 11.maijā veica koģenerācijas elektrostacijas apsekošanu, konstatējot, ka saražotā siltumenerģija tiek pārdota SIA „Barkavas siltums", kas tālāk to nodod Barkavas ciema centralizētās siltumapgādes vajadzībām netālu esošām siltumnīcām, kā arī izmanto elektrostacijā kurināmās koksnes šķeldas žāvēšanai. Koģenerācijas elektrostacijas darbības nodrošināšanai avārijas situācijās ir uzstādīti ārēji siltumnesēja dzesētāji, kas nepieciešamības gadījumā var pilnībā aizstāt siltumenerģijas patēriņu un nodrošināt stacijas darbību bez lietderīgas siltumenerģijas izmantošanas. Dzesētāji kopējā siltumapsaistes sistēmā pieslēgti aiz pieteicējas piederības robežas, t. i., siltumenerģijas pircēja SIA „Barkavas siltums" atbildības zonā.

[6.2] Tā kā ministrija pieņēma lēmumu, kurā konstatēts, ka pieteicēja nav izpildījusi atļaujā noteiktos nosacījumus, proti, nav uzsākusi elektroenerģijas ražošanu koģenerācijā atļaujā noteiktajā termiņā, un uzstādītā elektroenerģijas ražošanas iekārta neatbilst noteikumu Nr.221 2.1.apakšpunktā noteiktajai koģenerācijas elektrostacijas vai 2.2.apakšpunktā noteiktajai koģenerācijas iekārtas definīcijai, un atcēla atļauju, tas cēloņsakarīgi ir radījis ietekmi uz publiskā tirgotāja pienākumu iepirkt elektroenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros un pieteicējas tiesībām saņemt par to samaksu.

Ministrija paudusi viedokli, ja komersants neizpilda normatīvajos aktos noteiktās prasības, tad tas nevar saņemt valsts atbalstu arī gadījumā, ja lēmums, ar kuru piešķirtas tiesības pārdot elektroenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros, vēl nav atcelts. Pretēja noteikumu Nr.221 jēgai un sistēmai būtu noteikumu Nr.221 25.punkta interpretācija, kas noteiktu, ka komersants ir tiesīgs saņemt valsts atbalstu, ja tas nav ievērojis normatīvā un administratīvā akta prasības par ražošanas uzsākšanu.

Prezumējot, ka ražotājs tiesības nemaz nav ieguvis, jo nav izpildījis priekšnoteikumus to iegūšanai (noteiktajā termiņā nav nodevis ekspluatācijā staciju un uzsācis elektroenerģijas ražošanu koģenerācijā), pieteicējai nav tiesību saņemt samaksu par elektroenerģiju kā saražotu koģenerācijā obligātā iepirkuma ietvaros.

[6.3] Ņemot vērā, ka publiskais tirgotājs faktiski ir saņēmis pieteicējas koģenerācijas elektrostacijā saražoto elektroenerģiju, publiskais tirgotājs veiks pieteicējas iesniegto rēķinu daļēju apmaksu termiņā, piemērojot iepirkuma cenu, kas noteikta kā *Nord Pool Spot* biržas Latvijas cenu apgabala *Elspot* ikstundas cena mīnus 1,42 *euro*/kWh.

[7] Pieteicēja 2018.gada 7.septembrī iesniedza pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot uzlikt par pienākumu publiskajam tirgotājam noslēgt ar pieteicēju publisko tiesību līgumu par elektroenerģijas iepirkumu. Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2018.gada 13.septembra lēmumu pieteikums pieņemts, un ierosināta administratīvā lieta Nr.A420264318.

Pieteikums pamatots ar šādiem argumentiem.

[7.1] Pieteicēja izpildīja Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas 2012.gada 22.februāra lēmuma Nr.1/6 „Sistēmas pieslēguma noteikumi elektroenerģijas ražotājiem" prasības, un ar AS „Sadales tīkls" 2017.gada 3.augusta aktu Nr.2017/03 pieteicējas koģenerācijas elektrostacija atzīta par derīgu paralēlam darbam ar AS „Sadales tīkls" sistēmu, ar AS „Sadales tīkls" 2017.gada 3.augusta atļauju Nr.2017/05 atļauta elektrostacijas pieslēgšana AS „Sadales tīkls" sistēmai. Par minēto jautājumu šaubu nebija arī publiskajam tirgotājam, 2017.gada 4.oktobrī noslēdzot līgumu ar pieteicēju par elektroenerģijas obligāto iepirkumu.

[7.2] 2018.gada 7.martā koģenerācijas elektrostacija ir nodota ekspluatācijā un 2018.gada 3.maijā atzīta par derīgu paralēlam darbam ar sistēmu. Tādējādi kopš 2018.gada 3.maija pieteicēja ir izpildījusi normatīvo aktu prasības par koģenerācijas stacijas izveidi un pieslēgumu sistēmai, bet publiskais tirgotājs prettiesiski atsaka noslēgt līgumu par elektroenerģijas iepirkumu.

[7.3] Publiskais tirgotājs vismaz par periodu no 2018.gada 3.maija līdz 2018.gada 18.jūlijam prettiesiski atteica noslēgt līgumu par elektroenerģijas iepirkumu, lai gan spēkā bija tiesības piešķirošs administratīvais akts un pieteicēja bija izpildījusi visus pienākumus, lai izmatotu piešķirtās tiesības.

[7.4] Pieteicēja no 2018.gada maija līdz 2018.gada 18.jūlijam saražoja un nodeva sistēmā 1 885 987,72 KWh elektroenerģijas. Piemērojot obligātā iepirkuma komponenti (0,153988 *euro* par KWh), publiskais tirgotājs nav norēķinājies

ar pieteicēju par kopējo summu 290 419,48 *euro*.

[8] Publiskā tirgotāja paskaidrojumā par pieteikumu norādīti turpmāk minētie argumenti.

[8.1] Līgums ir daļa no valsts atbalsta mehānisma, caur kuru komersants tieši saņem atbalstu par saražoto elektroenerģiju, izmantojot atjaunojamos energoresursus. Publiskā tirgotāja un pieteicējas līgumiskās attiecības par elektroenerģijas iepirkumu, kas rada izpildījumu atļaujai, pastāv tikai tad un tik ilgi, kamēr spēkā ir pirmajā pakāpē pieņemtais lēmums. Ja pirmajā pakāpē pieņemtais lēmums ir spēkā neesošs, tas rada arī otrajā pakāpē radušos tiesisko seku spēkā neesību un publiski tiesisku prasījumu par sākotnējā stāvokļa atjaunošanu. Līdz ar to apstāklis, ka ministrija atcēlusi atļauju, cēloņsakarīgi ir radījis ietekmi uz publiskā tirgotāja pienākumu noslēgt vienošanos ar pieteicēju par elektroenerģijas iegādi, iepirkt elektroenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros un pieteicējas tiesībām saņemt par to samaksu.

[8.2] Neievērojot atļaujā noteikto termiņu, pieteicēja pati ar savu rīcību radīja pamatu ar atļauju piešķirto tiesību zaudēšanai. Tas, ka pieteicēja vēlāk uzsākusi elektroenerģijas ražošanu koģenerācijā, nedz tiesiski, nedz faktiski neatjauno ar atļauju piešķirtās tiesības, proti, vēlāk izpildītajam nosacījumam objektīvi nav atpakaļejoša spēka.

[8.3] Nav iespējams izskatīt lietu, iekams nav izlemta lieta Nr.A420253018 par atļaujas atcelšanu, kurā tiks vērtēts atļaujas tiesiskums un spēkā esība.

[9] Ar Administratīvās rajona tiesas 2020.gada 5.marta spriedumu pieteikums par ministrijas lēmuma un lēmuma Nr.2 atcelšanu noraidīts. Spriedums motivēts šādi.

[9.1] Iestāde ir izdevusi administratīvo aktu ar nosacījumu, ka pieteicējai jāuzsāk elektroenerģijas ražošana koģenerācijā līdz 2017.gada 17.augustam. Attiecīgi lietā pārbaudāms, vai pieteicēja izpildīja atļaujā noteiktos nosacījumus: 1) uzsāka elektroenerģijas ražošanu līdz 2017.gada 17.augustam; 2) elektroenerģija tika saražota koģenerācijas stacijā.

[9.2] Noteikumu Nr.221 21.^{1}punktā noteikts, ka saskaņā ar šiem noteikumiem noteikto termiņu, kādā jāuzsāk elektroenerģijas ražošana koģenerācijā, nevar pagarināt. Tātad sākotnēji pieteicējai noteiktā projekta ieviešanas termiņa pagarināšana kopš noteikumu Nr.221 grozījumu spēkā stāšanās brīža, proti, kopš 2013.gada 16.augusta, vairs nav iespējama.

Grozot tiesisko regulējumu, kas noteica, ka elektrostacijas nodošana ekspluatācijā un tas, lai elektrostacija būtu darbotiesspējīga, komersantam, kas ieguvis tiesības saņemt garantētu maksu par koģenerācijas elektrostacijā uzstādīto elektrisko jaudu, jānodrošina ne vēlāk kā piecu gadu laikā pēc šo noteikumu 20.punktā minētā lēmuma spēkā stāšanās (atbilstoši noteikumu Nr.221 35.punkta redakcijai, kas bija spēkā atļaujas pieņemšanas brīdī), likumdevējs īpašus, labvēlīgākus noteikumus komersantiem, kas tiesības pārdot koģenerācijas procesā saražoto elektroenerģiju ieguvuši līdz grozījumu spēkā stāšanās brīdim, nav paredzējis. Turklāt pret atļaujā ietverto nosacījumu – termiņu, kas noteikts elektroenerģijas ražošanas koģenerācijā uzsākšanai – pieteicēja neiebilda un atļauju nepārsūdzēja, tādēļ tā tieši tādā redakcijā, kādā tika izdota, stājās spēkā. Pamatojoties uz minēto, tiesa atzina, ka pieteicējai nebija pamata paļauties, ka termiņš, kas noteikts atļaujā un ir pieteicējai saistošs, tiks pagarināts.

[9.3] Lēmumu ministrija pamatojusi ar Administratīvā procesa likuma 65.panta pirmo daļu, 85.panta otrās daļas 1. un 2.punktu un noteikumu Nr.221 35.^{1} punktu. Atbilstoši noteikumu Nr.221 35.^{1} punktam, ja komersants neuzsāk elektroenerģijas ražošanu koģenerācijā termiņā, kāds noteikts lēmumā, ar kuru tam piešķirtas tiesības pārdot saražoto elektroenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros, ministrija mēneša laikā pieņem lēmumu par šo noteikumu 20.punktā minētā lēmuma atcelšanu.

Tātad atļaujā noteiktā termiņa neievērošanas gadījumā likumdevējs noteicis ministrijai pienākumu atcelt lēmumu par tiesību piešķiršanu. Administratīvā procesa likuma 85.panta otrās daļas 2.punktā noteikts, ka adresātam labvēlīgu tiesisku administratīvo aktu var atcelt tad, ja administratīvais akts izdots ar kādu citu nosacījumu un šis nosacījums nav vispār izpildīts, nav pienācīgi izpildīts vai nav laikus izpildīts. Savukārt Administratīvā procesa likuma 65.panta pirmajā daļā noteikts, ja piemērojamā tiesību normā noteikts, ka izdodams konkrēta satura administratīvais akts (obligātais administratīvais akts), iestāde izdod šādu administratīvo aktu.

[9.4] Būvvalde ar 2017.gada 28.novembra vēstuli Nr.MNP/2.1.3.1./17/2563 informēja ministriju, ka 2014.gada 27.februārī ir izsniegusi būvatļauju Nr.22/2014 (Nr.BIS-BV-4.1-2017-3093) „Koģenerācijas stacijas ar jaudu 2 MW jaunbūve „Aivas", Barkavas pagasts, Madonas novads". Būvobjektā tiek veikti būvdarbi. Būve vēl nav nodota ekspluatācijā, 2017.gada 24.novembrī būve tika apsekota un sastādīts 2017.gada 28.novembra atzinums Nr.147/2017 (BIS-BV-19.9-2017-10294) par to, ka apsekošanas laikā tiek veikti ēkas iekšējie apdares darbi, iekārtu montāža, iekšējo inženiertīklu (elektroapgāde, ūdensapgāde) izbūve, noteku montāža. Papildus tika konstatētas nepilnības objekta izpilddokumentācijā.

Būvvalde ar 2018.gada 7.jūnija vēstuli Nr.MNP/2.1.3.1./18/1545 informēja ministriju, ka būvvaldes rīcībā nav informācijas par būvdarbu veikšanu laika periodā līdz 2017.gada 17.augustam saistībā ar siltumapgādes ārējiem inženiertīkliem vai inženiertīkla pievadu, kā arī būvvalde līdz 2017.gada 17.augustam nav akceptējusi pieteicējas siltumapgādes ārējo inženiertīklu vai inženiertīklu pievadu izbūvi.

Tiesa secināja, ka koģenerācijas elektrostacija netika nodota ekspluatācijā un tā neveic savu pamatdarbību, proti, neražo vienlaikus siltumu un elektroenerģiju.

Tiesa, atsaucoties uz Būvniecības likuma 21.panta otro daļu, uzskatīja, ka tikai pēc būves nodošanas ekspluatācijā Būvniecības likumā noteiktajā kārtībā to var tiesiski sākt izmantot atbilstoši tās mērķim.

Izskatāmajā gadījumā nav konstatējama visu būvniecības darbu pabeigšana, tāpēc tiesa atzina, ka koģenerācijas

elektrostacijā nav uzsākta faktiska elektroenerģijas ražošana. Tā kā termiņš, kādā jāuzsāk elektroenerģijas ražošana koģenerācijā, nav pagarināts, bet šobrīd tā pagarināšana tiesiski nav iespējama, tiesa atzina, ka ir iestājušies tiesību normās paredzētie priekšnoteikumi tam, lai izdotu obligāto administratīvo aktu par atļaujas atcelšanu.

Tiesa norādīja, ka apstākli, ka koģenerācijas elektrostacijā nav uzsākta faktiska elektroenerģijas ražošana līdz 2017.gada 17.augustam, apstiprina arī tas, ka saskaņā ar AS „Sadales tīkls" 2018.gada 29.janvāra vēstulē Nr.30VD00-l7/371 norādīto AS „Sadales tīkls" speciālisti kopā ar zvērinātu tiesu izpildītāju veica pieteicējas elektrostacijas apsekošanu. Pārbaudes rezultātā tika konstatēts, ka pie TP-4487 atrodas uzskaites sadale UVS-0-IV ar skaitītājiem. Blakus esošajā teritorijā notiek būvniecības darbi. Teritorijā atrodas ēka, kurā notiek montāžas darbi. Ēkā tika montētas identiskas iekārtas (14 gab.), kuras plānots izmantot siltuma un enerģijas ražošanai. Uz apsekojuma laiku iekārtās neatradās ģeneratori elektroenerģijas ražošanai. Citas iekārtas, kas ražotu enerģiju, netika konstatētas. 2017.gadā pieslēgtās ģenerējošās iekārtas ir demontētas sakarā ar jaunas stacijas izbūvi, elektrostaciju plānots nodot ekspluatācijā 2018.gada pirmajā ceturksnī (Vidzemes apgabaltiesas zvērinātas tiesu izpildītājas 2017.gada 14.decembra akts 00133/090/2017-AKTS par fakta fiksēšanu).

Tiesa nepiekrita pieteicējas viedoklim, ka faktu, ka elektroenerģijas ražošana ir uzsākta, pierāda AS „Sadales tīkls" 2017.gada 3.augusta akts Nr.2017/03 par pieteicējas 50 kW koģenerācijas elektrostacijas atzīšanu par derīgu paralēlam darbam ar AS „Sadales tīkls" sistēmu un 2017.gada 3.augusta atļauja Nr.2017/05 elektrostacijas pieslēgšanai AS „Sadales tīkls" sistēmai. Šajos dokumentos fiksēts tikai tas, ka elektrostacijas elektroietaises ģenerējošās iekārtas pēc paralēlās darbības pārbaudes beigām ir derīgas paralēlam darbam ar sistēmu, bet nav vērtēts, vai koģenerācijas stacijas būvniecība pēc būtības ir pabeigta un vai var sākt tās pastāvīgu ekspluatāciju.

Tāpat pretēji Sistēmas pieslēguma noteikumos noteiktajam aktam par elektrostacijas atzīšanu kā derīgu paralēlam darbam ar sistēmu ministrijā netika iesniegti visi papildu nepieciešamie dokumenti, proti: akts par elektrostacijas nodošanu ekspluatācijā; ražotāja elektroietaises (ģenerējošo iekārtu) pārbaudes saskaņā ar pilnās pārbaudes programmu akts; elektroenerģijas (un siltumenerģijas) uzskaites parametri un skaitītāju rādījumi un izdrukas.

[9.5] Tiesa konstatēja, ka lietā nav strīda, ka atbilstoši ministrijas praksei kā pierādījums, ka komersants ir uzsācis elektroenerģijas ražošanu koģenerācijā, tikušas atzītas AS „Sadales tīkls" atļaujas par elektrostacijas atzīšanu par derīgu paralēlam darbam ar sistēmu. Attiecīgā atļauja tiek izsniegta saskaņā ar Sistēmas pieslēguma noteikumiem, ja 72 stundu pārbaudes laikā veikto mērījumu rezultāti atbilst standartā LVS EN 50160 „Publisko elektroapgādes tīklu sprieguma raksturlielumi" noteiktajām prasībām.

Tiesa atzina par pareizu ministrijas viedokli, ka, ņemot vērā, ka pretēji Sistēmas pieslēguma noteikumos noteiktajam aktam par elektrostacijas atzīšanu kā derīgu paralēlam darbam ar sistēmu nav pievienoti visi nepieciešamie dokumenti, proti, ražotāja elektroietaises (ģenerējošo iekārtu) pārbaudes akts saskaņā ar pilnās pārbaudes programmu; elektroenerģijas (un siltumenerģijas) uzskaites parametri un skaitītāju rādījumi un izdrukas, AS „Sadales tīkls" 2017.gada 3.augusta akts Nr.2017/03 un atļauja Nr.2017/05 nav pietiekami pierādījumi, lai secinātu, ka pieteicēja ir uzsākusi elektroenerģijas ražošanu.

Tiesa uzskatīja, ka ministrijai ir tiesības pārbaudīt, vai AS „Sadales tīkls" izdotie akti un atļaujas ir pamatoti ar attiecīgiem mērījumiem. Proti, tieši ministrija ir tā, kura izdod gan atļauju ražot elektroenerģiju koģenerācijā obligātā iepirkuma ietvaros, kā arī tā, kas šo atļauju ir tiesīga atcelt. Tāpat ministrijas kompetencē ir kontrolēt valsts atbalsta līdzekļu tiesisku piešķiršanu un izlietojumu šajā gadījumā. Tādēļ ministrijai, konstatējot nepilnības AS „Sadales tīkls" sastādītajos dokumentos (konstatējot pielikumu trūkumu), bija tiesības tos neatzīt par pierādījumiem. Pamatojoties uz minēto, tiesa atzina, ka atsaukšanās uz AS „Sadales tīkls" aktu un atļauju kā neapstrīdamu pierādījumu, kas apliecina elektrostacijas gatavību ražošanai, turklāt pie apstākļa, ka konteinerā novietotā tehniskā iekārta pēc būtības neatbilda noteikumu Nr.211 2.1.apakšpunktam, šajā konkrētajā gadījumā nevarēja radīt pieteicējai paļāvību, ka visi atļaujas nosacījumi ir izpildīti un atļauja netiks atcelta.

[9.6] Tiesa piekrita atbildētājas viedoklim, ka, lai uzsāktu elektroenerģijas ražošanu termiņā, kāds noteikts atļaujā, atbilstoši noteikumu Nr.221 35.[1] punktam komersantam elektroenerģijas ražošana bija jāuzsāk koģenerācijas stacijā, kas pieņemta ekspluatācijā saskaņā ar Ministru kabineta 2014.gada 2.septembra noteikumiem Nr.529 „Ēku būvnoteikumi", un jānodrošina infrastruktūras kopums, kas paredzēts vienlaicīgai elektroenerģijas un siltumenerģijas ražošanai *(*noteikumu Nr.221 2.1.apakšpunkts noteic, ka koģenerācijas elektrostacija ir tehnoloģisku iekārtu, būvju un infrastruktūras kopums, kas paredzēts vienlaicīgai elektroenerģijas un siltumenerģijas ražošanai*)*.

Atbilstoši pieteicējas 2017.gada pārskatā ietvertajai informācijai adresē „Enerģija", Barkavas pagasts, Madonas novads, atrodas koģenerācijas iekārta ar elektrisko jaudu 0,05 MW un siltuma jaudu 0,01 MW, kur kā lietderīgās siltumenerģijas izmantošanas veids ir norādīts – karstais ūdens. Kā siltumenerģijas saņēmējs norādīta SIA „Barkavas siltums". 2017.gadā elektroenerģija saražota 3,829 MWh apmērā un siltumenerģija saražota 7,621 MWh apmērā, gan elektrība, gan siltumenerģija saražota viena mēneša laikā – 2017.gada jūlijā, kā arī 2017.gadā nav sākta elektroenerģijas pārdošana obligātā iepirkuma ietvaros.

Tiesa atzina, ka kopsakarā ar noteikumos Nr.221 ietverto nosacījumu, ka koģenerācijas elektrostacijā vienlaicīgi ražo elektroenerģiju un siltumenerģiju, ir jākonstatē, ka saražotā siltumenerģija tiek izmantota tajā pašā ēkā kāda cita procesa nodrošināšanai (piemēram, graudu kaltēšanai) vai novadāma kādam citam objektam. Ne ministrijā, ne tiesā nav iesniegti pārbaudāmi un ticami pierādījumi, kas apstiprinātu, ka saražotā siltumenerģija tika kādam nodota vai tika izmantota kāda cita procesa nodrošināšanai. Līdz ar to tiesa uzskatīja, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem nav pierādīts, ka pieteicēja koģenerācijas elektrostacijā laika periodā līdz 2017.gada 17.augustam būtu vienlaikus veikusi gan siltumenerģijas, gan elektroenerģijas ražošanu un būtu uzskatāma par koģenerācijas elektrostaciju noteikumu Nr.221 izpratnē.

Būvvalde ar 2018.gada 7.jūnija vēstuli Nr.MNP/2.1.3.1./18/1545 informēja atbildētāju, ka būvvaldes rīcībā nav informācijas par būvdarbu veikšanu laika periodā līdz 2017.gada 17.augustam nekustamajā īpašumā saistībā ar siltumapgādes ārējiem inženiertīkliem vai inženiertīkla pievadu. Būvvalde līdz 2017.gada 17.augustam nav akceptējusi pieteicējas siltumapgādes ārējo inženiertīklu vai inženiertīklu pievadu izbūvi.

Minētais papildus norāda, ka minētajā periodā pieteicējas koģenerācijas stacijā saražoto siltumenerģiju nebija iespējams kādam nodot.

[9.7] Tiesa izvērtēja pieteicējas iesniegtās fotogrāfijas, kuras pieteicējas ieskatā apstiprina pieteicējas viedokli, ka pieteicēja līdz 2017.gada 17.augustam ir uzstādījusi koģenerācijas iekārtu ar 50kW jaudu, kas vienlaikus ražoja gan elektroenerģiju, gan siltumu, kā arī Uzņēmuma līgumu Nr.2 par konteinertipa koģenerācijas stacijas novietošanas darbu veikšanu.

Tiesa secināja, ka no fotogrāfijās esošās informācijas nav iespējams konstatēt fotogrāfijās redzamā objekta atrašanās vietu un uzstādīšanas laiku. Tiesa arī konstatēja, ka fotogrāfijās redzamais siltumenerģijas skaitītājs *SHARKY* (TYPE 775 3076272) nav aktivizēts. Fotogrāfijās nav redzama jebkāda veida tehniskie elementi (piemēram, caurules siltumizolācijā), kas norādītu, ka koģenerācijā saražotā siltumenerģija tiek izvadīta no konteinerā esošās iekārtas un piegādāta patērētājam.

Lietā netika iesniegti pieteicējas pārstāvja norādītie papildu pierādījumi, kas pieteicējas ieskatā apstiprina, ka fotogrāfijās redzamā iekārta ir koģenerācijas stacija, kas atbilst noteikumu Nr.221 2.1.apakšpunkta prasībām, tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis nevarēja paskaidrot tiesai, no kurām fotogrāfijām izriet konteinerā esošās siltumenerģijas izvades no konteinera un piegādes patērētājam, proti, siltumtrases esība.

Tiesa nepiekrita pieteicējas argumentam, ka tas vien, ka siltumenerģija nekur nav nodota vai izmantota, nenozīmē, ka koģenerācijas iekārta to nevarēja saražot, koģenerācijas stacija tika darbināta tikai 72 stundu testa režīmā un šajā laikā saražotā elektroenerģija vai siltumenerģija nebija nekur jānodod vai jāizmanto.

Tiesa uzsvēra, ka atbilstoši atļaujai pieteicējai jānodrošina koģenerācijas stacijas atbilstība noteikumu Nr.221 2.1.apakšpunkta definīcijai, no kuras izriet, ka koģenerācijas stacijas neatņemama sastāvdaļa ir saražotās elektroenerģijas un siltumenerģijas nodošanas infrastruktūras.

Būvvalde informēja ministriju, ka tās rīcībā nav informācijas par būvdarbu veikšanu laika periodā līdz 2017.gada 17.augustam pieteicējas nekustamajā īpašumā saistībā ar siltumapgādes ārējiem inženiertīkliem vai inženiertīkla pievadu, kā arī pieteicējas nekustamajā īpašumā nav akceptēta siltumapgādes ārējo inženiertīklu vai inženiertīklu pievadu izbūve.

Ņemot vērā minēto, pieteicējas tehnoloģiskā iekārta nav uzskatāma par atsevišķu koģenerācijas elektrostaciju. Pieteicēja nav izbūvējusi siltuma ražošanas un pārvades sistēmu, kam objektīvi jāietilpst koģenerācijas stacijā. Pieteicēja ir uzstādījusi tikai vienu daļu no koģenerācijas stacijas elementiem – tehnoloģisko iekārtu *(*BHKW*,* modulis SPANNER RE2 50gh-8 AP, asinhronais ģenerators (M3BP250SMA4), ar jaudu 50 kW, uzskaites sadalne).

Tiesa, atsaucoties uz Ministru kabineta 2014.gada 30.septembra noteikumu Nr.573 „Elektroenerģijas ražošanas, pārvades un sadales būvju būvnoteikumi" (turpmāk – noteikumi Nr.573) 77.punktu, secināja, ka tehnoloģiskā iekārta tika pieņemtu ekspluatācijā 2017.gada 21.jūlijā. Minēto apstākli tiesa atzina par nebūtisku, jo šī tehnoloģiskā iekārta neatbilst noteikumu Nr.221 2.1.apakšpunktā noteiktajai koģenerācijas stacijas definīcijā ietvertajai būvei.

Līdz ar to tiesa secināja, ka pieteicēja nav izpildījusi atļaujā ietverto nosacījumu – nav sākusi ražot elektroenerģiju koģenerācijā līdz 2017.gada 17.augustam.

Pieteicējas koģenerācijas stacija ar jaudu 2 MW pieņemta ekspluatācijā 2018.gada 7.martā, bet siltumtrase no pieteicējas koģenerācijas stacijas līdz katlu mājai /adrese/ un siltumnīcai „Aivas G" Barkavā, Madonas novadā, tika nodota ekspluatācijā tikai 2018.gada 7.martā (acīmredzot domāts 2018.gada 12.martā), proti, pēc atļaujā noteiktā termiņa. Minētais papildus norāda, ka pieteicējas līdz atļaujā noteiktā termiņa uzstādītā tehnoloģiskā iekārta neatbilda koģenerācijas stacijas definīcijai (nebija izbūvēta siltumtrase).

[9.8] Tiesa nepiekrita pieteicējas viedoklim, ka atbildētāja lēmumā nepietiekami argumentējusi tā izpildes steidzamību.

Ministrija, atsaucoties uz Administratīvā procesa likuma 185.panta ceturtajā daļā minēto normu, pamatojusi lēmuma izpildes steidzamību ar to, ka lēmuma darbības apturēšana varētu negatīvi ietekmēt visas Latvijas tautsaimniecības attīstību un mājsaimniecību maksātspēju, jo atbalsta mehānisma izmaksas tiek iekļautas galapatērētājiem noteiktajā elektroenerģijas cenā proporcionāli patēriņam, kā arī tiesību normās nav noteikts, kā būtu atgūstams nepamatoti izmaksātais maksājums par obligāto iepirkumu, ja pārsūdzētā lēmuma darbība netiktu apturēta.

Tiesa šādu pamatojumu atzina par pietiekamu, lai noteiktu, ka lēmuma darbība netiek apturēta vispārējā kārtībā līdz ar pieteikuma iesniegšanu tiesā, jo budžeta ieņēmumi un izdevumi ietekmē visu tautsaimniecību kopumā.

Maksājums, ko saņemtu pieteicēja, ir valsts atbalsta maksājums. Šādam maksājumam konkrētajā gadījumā ir noteikts likuma ietvars, kurā tas var tikt izmaksāts, lai neradītu nepamatotas priekšrocības pieteicējai attiecībā pret citiem komersantiem. Tādējādi tieši atbalsta izmaksāšana pieteicējai pie apstākļa, ka atļaujas nosacījumi nav izpildīti noteiktajā termiņā, būtu nepamatota un likumam neatbilstoša. Tāds atbalsts būtu uzskatāms par prettiesisku. Taču atbilstoši tiesiskuma principam iestāžu rīcībai ir jāatbilst tiesību normām. Tiesa uzskatīja, ka minētais papildus apstiprina atbildētājas pamatojuma pietiekamību un pareizību.

[9.9] Tiesa piekrita ministrijas norādītajam, ka tehnoloģiskā iekārta ir uzstādīta īslaicīgi, bez nopietna nolūka izmantot to faktiskā elektroenerģijas un siltumenerģijas ražošanā. Minēto secinājumu apstiprina apstāklis, ka līdz 2017.gada 17.augustam netika izveidota koģenerācijas stacijai nepieciešamā infrastruktūra, bet koģenerācijas stacijas adresē tika novietots tikai konteiners ar tehnoloģisko iekārtu ar elektrisko jaudu 0,05 MW un siltuma jaudu 0,01 MW, kas nav atzīstama par koģenerācijas elektrostaciju noteikumu Nr.221 izpratnē.

Savukārt par faktu, ka elektroenerģijas un siltumenerģijas ražošana netika uzsākta, liecina arī no lietas materiāliem izrietošais apstāklis, ka atbilstoši pieteicējas 2017.gada pārskatam 2017.gadā saražota elektroenerģija 3,829 MWh apmērā un siltumenerģija 7,621 MWh apmērā.

Minēto apstākli apstiprina arī pieteicēja, norādot, ka minētā elektroenerģija un siltumenerģija saražota, lai pārbaudītu iekārtas darbību un 72 stundu režīmā pārbaudītu iekārtas saderību paralēlam darbam ar sistēmu. Attiecīgi pati pieteicēja atzīst, ka saražotais elektroenerģijas un siltumenerģijas daudzums ir saražots, pārbaudot tehnoloģiskās iekārtas darbību, nevis uzsākot pilnvērtīgu enerģijas ražošanas procesu, kā tas ir noteikts atļaujas 2.punktā.

Attiecīgi tiesa secināja, ka pieteicēja līdz 2017.gada 17.augustam nebija uzsākusi elektroenerģijas ražošanu koģenerācijas stacijā, bet gan tikai veikusi tehnoloģiskās iekārtas saderības testu. Kā norāda pati pieteicēja, iepriekš uzstādītās elektroenerģijas ražošanas jaudas 0,05 kW tika demontētas. Lietas materiālos nav pierādījumu, kas apstiprinātu, ka pēc 72 stundu saderības testa pieteicējas tehnoloģiskā iekārta būtu ražojusi elektroenerģiju un siltumenerģiju.

Ievērojot minēto, tiesa atzina, ka pieteicējai nevarēja rasties tiesiskā paļāvība, ka tehnoloģiskās iekārtas īslaicīga uzstādīšana un testēšana ir līdzvērtīga pilnvērtīgas koģenerācijas stacijas nodošanai ekspluatācijā.

[9.10] Tiesa atzina par nepamatotu pieteicējas viedokli, ka siltumenerģijas nodošanai nav nozīmes ražošanas procesā un šāda prasība ir noteikta tikai tāpēc, lai kvalificētos elektroenerģijas pārdošanai obligātā iepirkuma ietvaros.

Tiesa atzina, ka noteikumu Nr.221 4.punktā un 15.4.apakšpunktā ietvertie nosacījumi nav saprotami tādējādi, ka tos formāli nepieciešams izpildīt tikai uz brīdi, lai persona iegūtu tiesības pārdot elektroenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros. Siltumenerģijas nodošana lietderīgās siltumenerģijas patērētājam nepieciešama, lai varētu pārliecināties, ka koģenerācijas stacija ir pilnībā darboties spējīga un atbilst obligātā iepirkuma mērķiem.

[9.11] Tiesa atzina, ka izskatāmajā gadījumā nav būtiskas nozīmes pieteicējas argumentam, ka tehnoloģiskās iekārtas uzstādīšanai (konteinertipa) nav nepieciešama būvatļauja, jo lietā netiek risināts strīds par būvniecību jomu regulējošo normatīvo aktu pārkāpumiem.

[9.12] Izvērtējot pieteicēja argumentu, ka iestāde ir pārkāpusi viena mēneša termiņu lēmuma pieņemšanai, tādējādi radījusi tiesisko paļāvību, ka atļauja netiks atcelta, tiesa norādīja, ka noteikumu Nr.221 21.[1]punktā paredzētais termiņš ir materiāli tiesisks prekluzīvs termiņš, tā atjaunošana nav paredzēta. Materiāli tiesiska prekluzīva termiņa ilgumu nosaka likumdevējs, izdarot politisku izšķiršanos attiecībā uz jautājumu, kāds laiks dodams kādas tiesības īstenošanai.

Pieteicējas koģenerācijas elektrostacija ar jaudu 2 MW 2018.gada 7.martā ir pieņemta ekspluatācijā, tomēr tam nav tiesiskas nozīmes izskatāmajā jautājumā, jo pieteicēja nav ievērojusi elektroenerģijas ražošanas uzsākšanas termiņu, tāpēc pieteicējai piešķirtās tiesības pārdot koģenerācijas elektrostacijā saražoto elektroenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros ir zudušas. Tiesisko situāciju nemaina arī termiņa pagarināšana atļaujai jaunu elektroenerģijas ražošanas iekārtu ieviešanai un elektroenerģijas jaudas palielināšanai. Šiem lēmumiem par termiņa pagarināšanu nav saistības ar obligātā iepirkuma uzraudzības un administrēšanas procesu vai citiem ministrijas izdotajiem administratīvajiem aktiem. Šie lēmumi attiecas uz pieteicējas elektrostacijas būvniecību, nevis uz tiesībām ražot un pārdot elektroenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros.

Tiesa piekrita pieteicējai, ka izskatāmajā gadījumā ministrija ir pieļāvusi procesuālo pārkāpumu, nokavējot mēneša termiņu administratīvā akta izdošanai (atļaujas atcelšanai). Tomēr, kā norādījis Senāts līdzīgā lietā, tad jāņem vērā, ka iestādei bija jāizdod obligātais administratīvai akts. Iestāde nevarēja izvairīties no konkrēta satura un seku noteicoša lēmuma izdošanas.

Tiesa nesaskatīja apstākļus, ka ministrijas pieļautais termiņa nokavējums būtu varējis ietekmēt pieņemto lēmumu pēc būtības.

Papildus tam tiesa ņēma vērā, ka ministrija nokavēja minēto termiņu, lai iegūtu papildu informāciju no iestādēm un uzklausītu pieteicējas viedokli, lai varētu pieņemt objektīvu, uz pierādījumiem balstītu lēmumu.

[10] Ar Administratīvās rajona tiesas 2020.gada 9.marta spriedumu noraidīts pieteikums par 2017.gada 4.oktobrī starp SIA „Barkavas enerģija" un AS „Enerģijas publiskais tirgotājs" noslēgtā līguma par elektroenerģijas iepirkumu obligātā iepirkuma ietvaros izpildes pareizību un konstatēts, ka līgums ir izpildīts pareizi.

[10.1] Tiesa konstatēja, ka pieteicēja vērsās tiesā, lūdzot: 1) uzlikt par pienākumu publiskajam tirgotājam noslēgt līgumu par elektroenerģijas iepirkumu ar pieteicēju par laika periodu no 2018.gada 3.maija līdz 2018.gada 18.jūlijam; 2) uzlikt par pienākumu publiskajam tirgotājam norēķināties ar pieteicēju par saražoto un tīklā nodoto elektroenerģiju atbilstoši obligātā iepirkuma komponentes maksājumiem; 3) atzīt par prettiesisku publiskā tirgotāja rīcību, atsakoties noslēgt līgumu ar pieteicēju par elektroenerģijas iepirkumu.

Ar tiesneša 2018.gada 13.septembra lēmumu ierosināta administratīvā lieta par pienākuma uzlikšanu publiskajam tirgotājam noslēgt ar pieteicēju publisko tiesību līgumu par elektroenerģijas iepirkumu.

Savukārt tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis pieteikumu uzturēja, papildus norādot, ka pieteicējas iespējamais prasījums ir par 2017.gada 4.oktobrī noslēgtā publiskā tiesību līguma izpildes pareizību, ievērojot apstākli, ka publiskais tirgotājs nav norēķinājies ar pieteicēju par 290 419,48 *euro* par pieteicējas laika periodā no 2018.gada maija līdz 2018.gada 18.jūlijam saražoto un sistēmā nodoto elektroenerģiju 1 885 987,72 KWh.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un kopsakarā ar apstākli, ka noteikumu Nr.221 nosacījumi neparedz jauna līguma noslēgšanu, palielinot koģenerācijas elektrostacijas jaudu, tiesa secinājusi, ka pieteicējas interesēm atbilstošākais prasījums ir par 2017.gada 4.oktobrī noslēgtā publiskā tiesību līguma izpildes pareizību.

[10.2] Lietā nav strīda, ka pieteicēja saražoja un nodeva sistēmā 1 885 987,72 KWh elektroenerģijas, bet ir strīds, vai publiskais tirgotājs pamatoti neveica apmaksu pilnā apmērā obligātā iepirkuma ietvaros. Minēto apstiprināja arī procesa

dalībnieki, sniedzot paskaidrojumus tiesas sēdē.

[10.3] No 2017.gada 4.oktobrī noslēgtā līguma izriet, ka publiskais tirgotājs pērk no pieteicējas visu stacijā saražoto elektroenerģiju, kas tiek nodota elektroenerģijas sistēmā stacijas pieslēguma vietā un kas atzīstama par saražotu elektroenerģijas obligātā iepirkuma ietvaros.

Saskaņā ar noteikumu Nr.221 regulējumu, lai saņemtu samaksu par elektroenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros, elektroenerģijai jābūt saražotai koģenerācijā.

Līdz ar to tiesa pārbaudīja, vai lietā ir pierādīts, ka sistēmā nodotā elektroenerģija 1 885 987,72 KWh ir saražota koģenerācijā obligātā iepirkuma ietvaros saskaņā ar noteikumu Nr.221 prasībām.

[10.3] Tiesa, atsaucoties uz Administratīvā procesa likuma 85.panta otrās daļas 1. un 2.punktu un 65.panta pirmo daļu, noteikumu Nr.221 20., 21. un 35.[1] punktu, kā arī izvērtējot lietas materiālus, secināja, ka pieteicēja atļaujā noteiktajā termiņā neuzsāka elektroenerģijas ražošanu koģenerācijā.

Tiesa secināja, ka izskatāmais gadījums atbilst noteikumu Nr.221 35.[1] 1.apakšpunktā paredzētajam gadījumam, kad komersants nav paspējis izmantot tam piešķirtās tiesības.

[10.4] Atsaucoties uz noteikumu Nr.221 21.[1], 24., 25. un 37.punktu, tiesa secināja, ka pieteicējai bija zudušas tiesības piegādāt elektroenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros, jo pieteicēja neuzsāka elektroenerģijas ražošanu koģenerācijā līdz 2017.gada 17.augustam. Turklāt pieteicējai bija zināms, ka saskaņā ar noteikumu Nr.221 21.[1]punkta nosacījumiem šo termiņu nevarēja pagarināt.

Tiesa nepiekrita pieteicējas viedoklim, ka 2017.gada 3.augustā tika uzsākta elektroenerģijas ražošana koģenerācijas elektrostacijā, par ko liecina AS „Sadales tīkls" 2017.gada 3.augusta akts Nr.2017/03, ka pieteicējas 50 KW koģenerācijas elektrostacija atzīta par derīgu paralēlam darbam ar AS „Sadales tīkls" sistēmu, un AS „Sadales tīkls" 2017.gada 3.augusta atļauja Nr.2017/05 elektrostacijas pieslēgšanai AS „Sadales tīkls" sistēmai. Atsaucoties uz noteikumu Nr.221 2.1. un 2.2.apakšpunktu, tiesa secināja, ka koģenerācijā obligāts nosacījums ir elektroenerģijas un siltumenerģijas ražošana vienotā tehnoloģiskā procesā.

No noteikumu Nr.221 25. un 37.punkta izriet, ka elektrostacijas nodošana ekspluatācijā ir uzskatāma par elektroenerģijas ražošanas uzsākšanas brīdi, jo tiesiski uzsākta ražošana ir iespējama tikai tiesiski uzbūvētajā un ekspluatācijā nodotajā būvē. Saskaņā ar būvniecību reglamentējošo normatīvo aktu prasībām tiesības ekspluatēt koģenerācijas staciju kā jaunbūvi apliecina būvvaldes 2018.gada 7.marta akts par būves pieņemšanu ekspluatācijā, proti, minētā koģenerācijas stacija nodota ekspluatācijā pēc atļaujā noteiktā termiņa.

Iepriekš minēto apstākļu kopums, tiesas ieskatā, apstiprina , ka pieteicēja zināja, ka kopš 2017.gada 17.augusta pieteicējai faktiski bija zudušas ar atļauju piešķirtās tiesības, kaut arī atļauja uz to brīdi vēl nebija atcelta.

[10.5] No pieteicējas pārstāvju tiesā sniegtajiem paskaidrojumiem izriet viedoklis, ka atļauja nav zaudējusi spēku ar atpakaļejošu datumu, proti, pirms ministrijas lēmuma izdošanas.

Tiesa norādīja, ka no atļaujas nosacījumu izpildes un atļaujas spēkā esības ir atkarīgas pieteicējas subjektīvās tiesības ražot un pārdot elektroenerģiju publiskā iepirkuma ietvaros.

Tiesa secināja, ka normatīvo aktu prasību neizpildes gadījumā pieteicēja nevar saņemt valsts atbalstu pat tad, ja atļauja, ar kuru pieteicējai piešķirtas tiesības pārdot elektroenerģiju publiskā iepirkuma ietvaros, vēl nav atcelta.

Tiesa ņēma vērā, ka viens no Elektroenerģijas tirgus likuma mērķiem ir veicināt elektroenerģijas ražošanu, izmantojot atjaunojamos energoresursus (2.panta 4.punkts), un viena no likuma darbības jomām ir noteikt veicināšanas pasākumus elektroenerģijas ražošanai, izmantojot atjaunojamos energoresursus (3.panta ceturtā daļa). Atsaucoties uz Satversmes tiesas 2015.gada 14.oktobra sprieduma lietā Nr.2015-05-03 13.4.punktu, tiesa norādīja, ka kā veicināšanas pasākums likumā ir noteikts obligātais iepirkums. Tas ir valsts atbalsta mehānisms elektroenerģijas ražotājiem, kas paredz tā finansēšanu no elektroenerģijas galalietotāju maksājumiem. Valsts atbalsta mehānismu pamatā veido Ekonomikas ministrijas piešķirtās tiesības atbalstāmajiem ražotājiem saražoto elektroenerģiju pārdot elektroenerģijas publiskajam tirgotājam obligātā iepirkuma ietvaros par tarifu, kas ir augstāks par elektroenerģijas tirgus cenu.

Līgums starp publisko tirgotāju un komersantu ir ministrijas administratīvā akta īstenošanas instruments, un līguma priekšmets ir komersanta saražotā elektroenerģija, kas atzīstama par saražotu elektroenerģijas obligātā iepirkuma ietvaros. Proti, līgums ir daļa no valsts atbalsta mehānisma, caur kuru komersants tieši saņem atbalstu par saražoto elektroenerģiju, izmantojot atjaunojamos energoresursus.

Tiesa atzina, ka paļāvību uz augstākas iepirkuma cenas saņemšanu par to elektroenerģiju, kas bija saražota laika posmā no brīža, kad koģenerācijas stacija bija nodota ekspluatācijā (2018.gada 7.aprīlī) un spēkā bija atļauja, radīja nevis tiesību normās noteiktais, bet gan ar pieteicēju noslēgtais līgums. Tiesas ieskatā pieteicējas paļāvībai šajā gadījumā ir pretstatāmas sabiedrības intereses, lai fiskāla rakstura priekšrocības saņemtu tikai tās personas, kurām tās pienākas saskaņā ar normatīvajos aktos noteikto.

Tiesa atzina, ka pieteicējai nepienākas noteikumos Nr.221 paredzētās tiesības, jo pieteicēja neizpildīja šajos noteikumos un arī atļaujā ietverto nosacījumu par ražošanas uzsākšanas termiņu, lai par šajā koģenerācijas stacijā saražoto elektroenerģiju tiktu maksāta augstāka cena.

Pieteicējas interešu ierobežojums, atņemot pieteicējai sākotnēji piešķirtās fiskālās priekšrocības, šajā gadījumā ir mazāks nekā sabiedrības iegūstamais labums. Valsts budžeta līdzekļu izmantošana nepamatotu labumu izmaksāšanai veicina situāciju, ka trūkst budžeta līdzekļu, lai apmierinātu citas vajadzības, kam attiecīgie līdzekļi pienākas un būtu piešķirami. Tādējādi pieteicējas paļāvība uz augstākas enerģijas iepirkuma maksas saņemšanu nav aizsargājama iepretim

sabiedrības interesēm uz budžeta līdzekļu lietderīgu izmantošanu.

Tiesa norādīja, ka apstāklis, ka ministrija ilgstoši neatcēla atļauju, šīs lietas faktiskajos apstākļos nevarēja pieteicējai radīt tiesisko paļāvību, ņemot vērā, ka koģenerācijas procesa būtību un koģenerācijas elektrostacijas ekspluatācijas uzsākšanas kārtību precīzi noteica ārējie normatīvie akti. Tas nevar būt pamats, lai pieteicējai piešķirtu tās fiskālās priekšrocības, kuras viņai jau bija zudušas. Līdz ar to tiesa uzskatīja, ka šajā lietā pieteicējas paļaušanās uz šādu publiskā tirgotāja rīcību nav tiesiski aizsargājama, proti, paļāvība, pat ja pieteicējai patiesi radās, nav aizsardzības vērta.

[10.6] Tiesa atzina, ka elektroenerģijas sistēmā nodotā pieteicējas saražotā strīdus elektroenerģija laikā no 2018.gada maija līdz 2018.gada 18.jūlijam nav atzīstama par saražotu elektroenerģijas obligātā iepirkuma ietvaros.

Līdz ar to publiskajam tirgotājam neradās pienākums samaksāt pieteicējai par šo elektroenerģiju tādu cenu, kāda būtu maksājama par elektroenerģiju, kas saražota obligātā iepirkuma ietvaros.

[10.7] Tiesa atzina, ka līgums izpildīts pareizi, bet pieteicējas viedoklis, ka līgums nav izpildīts pareizi un ka pieteicējai bija jāsamaksā par strīdus elektroenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros, nav pamatots.

[11] Par Administratīvās rajona tiesas 2020.gada 5.marta spriedumu pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzību, pamatojot to ar pieteikumā minētajiem apsvērumiem un turpmāk norādītiem argumentiem.

[11.1] No sprieduma nav saprotams, vai tiesas secinājums, ka koģenerācijas stacija nav nodota ekspluatācijā un neražo vienlaikus siltumu un elektroenerģiju, attiecas uz koģenerācijas stacija I kārtu 2017.gada augustā vai II kārtu 2018.gada aprīlī; kā 2017.gada 27.februāra būvatļauja attiecas uz koģenerācijas stacijas I kārtas būvniecību; kā 2017.gada 24.novembrī notiekošie būvdarbi attiecas uz koģenerācijas stacija I kārtu, kas tika nodota ekspluatācijā 2017.gada 21.jūlijā; kā tiesu izpildītāja 2017.gada 14.decembrī sastādītais akts apliecina situāciju 2017.gada 17.augustā.

[11.2] Tiesa nepamatoti atzina, ka būvdarbi netika pabeigti. Būvvalde 2017.gada 6.jūlijā izdeva paskaidrojuma rakstu kompaktas konteinertipa koģenerācijas stacijas novietošanai (koģenerācijas stacijas I kārta) un 2017.gada 21.jūlijā būvdarbus atzina par pabeigtiem, būvvalde nenorādīja uz koģenerācijas stacijas neatbilstību būvniecības normatīvajiem aktiem vai ekspluatācijas neiespējamību. Siltumenerģijas pieslēgumam, siltumtrasei vai citām inženierkomunikācijām nebija nepieciešama ne būvatļauja, ne cits būvniecības jomas dokuments. Gan būvvalde, gan AS „Sadales tīkls" konstatēja, ka koģenerācijas stacijas I kārta ir izbūvēta un darbojas (ir saderīga ar tīklu). Pieteicēja nenoliedz, ka koģenerācijas stacijas I kārtā izbūvētā iekārta zvērināta tiesu izpildītāja akta sastādīšanas brīdī jau bija demontēta.

[11.3] Normatīvie akti neliedz uzstādīt koģenerācijas staciju ar mazāku jaudu, nekā noteikts atļaujā. Nav atšķirības, vai koģenerācijas stacijā ir 1 vai 10 koģenerācijas iekārtu bloki.

Tiesa nav ņēmusi vērā pieteicējas argumentus par ministrijas ilgstošo praksi, akceptējot mazas jaudas koģenerācijas staciju izbūvi un AS „Sadales tīkls" izdotos dokumentus. Jāņem vērā, ka, veicot koģenerācijas stacijas pārbaudi 2017.gada 3.augustā, AS „Sadales tīkls" papildu dokumentus no pieteicējas nepieprasīja, tāpēc tādi arī netika iesniegti.

[11.4] Nav pamatots tiesas viedoklis, ka pieteicējai bija jāuzsāk ražošana koģenerācijas stacijā, kas pieņemta ekspluatācijā saskaņā ar noteikumiem Nr.529. Pieteicējai nevajadzēja būvatļauju konteinertipa koģenerācijas stacijas novietošanai – tam bija izdots būvvaldes paskaidrojuma raksts.

[11.5] Tiesa nepamatoti atzina, ka koģenerācijas stacijas I kārta nebija koģenerācijas stacija noteikumu Nr.221 izpratnē, jo neražoja vienlaikus gan siltumenerģiju, gan elektroenerģiju. Lietā iesniegtie pierādījumi apliecina to, kā koģenerācijas stacija izskatījās un funkcionēja, un to, ka tā ražoja vienā tehnoloģiskajā procesā gan elektroenerģiju, gan siltumenerģiju. 2017.gadā saražotais minimālais enerģijas apjoms nepierāda, ka siltumenerģija un elektroenerģija nevarēja tikt saražota – pieteicēja varēja izvēlēties, vai to ražot vai nē, turklāt pieteicēja bija noslēgusi līgumus ar SIA „Barkavas siltums" un SIA „Aiva G" par siltumenerģijas piegādi. Normatīvie akti nenoteic, ka uzbūvētai koģenerācijas stacijai ir obligāti jāražo elektroenerģija un siltumenerģija. Ar faktu, ka neražoja, nevar pierādīt, ka nevarēja ražot.

[11.6] Pieteicēja nenoliedz, ka koģenerācijas stacija 2017.gadā darbojās tikai 72 stundu pārbaudes laikā, Ņemot vērā, ka tikai pēc AS „Sadales tīkls" pārbaudes akta saņemšanas koģenerācijas stacija tiek atzīta par derīgu darbam ar sistēmu, tas ir, drīkst droši ražot elektroenerģiju, tad līdz šāda akta saņemšanai saražotā elektroenerģija vai siltumenerģija netiek saražota obligātā iepirkuma ietvaros. Tas ir tikai tehnoloģisks process, kurā pārbauda iekārtas drošību – 72 stundu pārbaudes laikā siltumenerģija nav obligāti jānodod patērētājam.

[11.7] Tiesa nepamatoti atzinusi, ka ministrijas kavēšanās pieņemt lēmumu neradīja pieteicējai tiesisku paļāvību. Tiesa nepamatoti atzina, ka nav nozīmes apstāklim, ka iestāde neievēroja noteikumu Nr.221 35.^{1}punktā noteikto termiņu, ka nav konstatējami pamatoti iemesli termiņa kavējumam, ka koģenerācijas stacijas jauda tika palielināta, tika izbūvēta un darbojās koģenerācijas stacijas II kārta, pieteicēja ieguldīja vairāk nekā 7 miljonus *euro* koģenerācijas stacijas izbūvē, cerot, ka varēs investīcijas atpelnīt ar obligātā iepirkuma maksājumiem.

Tiesa arī neņēma vērā pieteicējas paskaidrojumus, ka tā kavējās ar koģenerācijas stacijas izbūvi, jo pēc gāzes tirgus liberalizācijas ministrija ilgstoši nenoteica obligātā iepirkuma komponenti un komersanti nevarēja plānot savu komercdarbību, jo trūka informācijas par cenu, par kādu varēs realizēt elektroenerģiju.

Tiesa nav vērtējusi pieteicējas argumentu, ka ministrija nav izvērtējusi samērīgumu un lietderību, to, cik ekonomiski pamatoti un atbilstoši Latvijas saistībām klimata jomā ir slēgt lielu koģenerācijas staciju.

[11.8] Tiesa nav taisījusi spriedumu par prasījumu par procesuālā pārkāpuma konstatēšanu administratīvā akta izdošanā.

[11.9] Nosakot lēmuma nekavējošu izpildi, ministrija nepareizi piemēroja Administratīvā procesa likuma 185.panta pirmo daļu un ceturtās daļas 3.punktu. Ja nekavējoša izpilde nebūtu noteikta, pieteicēja varētu turpināt ražot elektroenerģiju

un siltumenerģiju līdz lēmuma spēkā stāšanās dienai, tādējādi pieteicējai tika radīti zaudējumi. Tiesa pieteicējas argumentus nav vērtējusi, bet ir pievienojusies iestādes viedoklim.

[12] Par Administratīvās rajona tiesas 2020.gada 9.marta spriedumu pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzību, pamatojot to ar turpmāk norādītiem argumentiem.

[12.1] Pieteicējas mērķis bija saņemt maksājumu (nevis noslēgt līgumu), līdz ar to var piekrist tiesas noformulētajam prasījuma precizējumam tikai tādā gadījumā, ja tiesas noformulētais prasījums netiek pamatots ar pieteicējas viedokli.

[12.2] Tiesa nav vērtējusi jautājumu par atļaujas spēkā esamību, tas ir, kamēr atļauja nav atcelta, tā ir saistoša gan adresātam, gan citām personām.

[12.3] Lēmumam par atļaujas atcelšanu nav atpakaļvērsts spēks.

[12.4[Piemērojot noteikumu Nr.221 35.[1] 1.apakšpunktu, tiesa nav ņēmusi vērā visas tiesiskā sastāva pazīmes, proti, ka ministrijai atcelšanas lēmums bija jāpieņem mēneša laikā.

[12.5] Nav pareizs tiesas arguments, ka pieteicēja atļaujā noteiktajā termiņā neuzsāka elektroenerģijas ražošanu koģenerācijā.

[12.6] Tiesa nepareizi atklājusi tiesiskās noteiktības principa saturu.

[13] Birojs rakstveida paskaidrojumos norāda, ka pieteikumus neatzīst.

[14] Ar Administratīvās apgabaltiesas tiesneses 2020.gada 4.septembra lēmumu administratīvās lietas Nr.A420253018 un Nr.A420264318 apvienotas vienā tiesvedībā.

Motīvu daļa

I

[15] Savā apelācijas sūdzībā par 2020.gada 5.marta spriedumu pieteicēja sākumā norāda, ka lēmums un lēmums Nr.2 veido vienu administratīvo aktu, kurš tiek pārsūdzēts tiesā. Turpretim apelācijas sūdzības beigās pieteicēja izsaka prasījumus tikai attiecībā uz sākotnējo lēmumu, lūdzot to gan atcelt, gan atzīt par prettiesisku kopumā, gan daļā par administratīvā akta nekavējošas izpildes noteikšanu. Papildus tam pieteicēja lūdz lēmumu arī atzīt par prettiesisku daļā par administratīvā akta izdošanas termiņa neievērošanu. Ņemot vērā, ka attiecīgas daļas lēmumam nav, apgabaltiesa secina, ka faktiski pieteicēja vēlas, lai tiesa izvērtē prasījumu par lēmuma pieņemšanas procesā pieļauta procesuāla pārkāpuma (termiņa neievērošanas) konstatēšanu. Minētais izriet no pieteicējas pirmās instances tiesai iesniegtā pieteikuma papildinājuma, kurā norādīts, ka šāds konstatējums pieteicējai nepieciešams atlīdzinājuma prasījuma pieteikšanai.

Apgabaltiesa atzīst, ka, ņemot vērā, ka administratīvais process iestādē ir noslēdzies ar lēmumu Nr.2, pieteikuma priekšmets ir precizējams kā prasījums par lēmuma Nr.2 atcelšanu. Minētais neierobežo pieteicējas tiesības, jo atbilstoši Senāta judikatūrai šādā gadījumā tiek vērtēts gan sākotnējā lēmuma tiesiskums (tostarp daļā, ar kuru noteikta administratīvā akta nekavējoša izpilde), gan lēmuma izdošanas gaitā pieļautie procesuālie pārkāpumi (*sk. piemēram, Senāta 2020.gada 30.aprīļa lēmuma lietā Nr.SKA-1057/2020 7.-16.punktu*).

[16] Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus to kopsakarā, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, identificējusi un piemērojusi tiesību normas, kā rezultātā ir taisījusi pareizus spriedumus. Līdz ar to, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu, apgabaltiesa pievienojas Administratīvās rajona tiesas 2020.gada 5.marta sprieduma motivācijai (*sk. šā sprieduma 9.punktu*) un to neatkārto.

Attiecībā uz apelācijas sūdzības argumentiem apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

[17] Pieteicēja gan pieteikumā, gan apelācijas sūdzībā vēlas radīt iespaidu, ka ir notikusi koģenerācijas stacijas I un II kārtas būvniecība – I kārtas būvniecība notikusi uz 2017.gada 6.jūlijā akceptētas būvniecības ieceres (paskaidrojuma raksta) pamata, noslēgusies ar paskaidrojuma rakstā izdarītu atzīmi par būvdarbu pabeigšanu 2017.gada 21.jūlijā, un tajā bija iespējams ražot gan elektroenerģiju, gan siltumenerģiju (ko apliecina AS „Sadales tīkls" 2017.gada 3.augusta akts un pieslēgšanas atļauja), savukārt II kārta veikta uz 2017.gada 14.jūnija būvatļaujas pamata un noslēgusies ar ēkas nodošanu ekspluatācijā 2018.gada 7.martā.

Vispārīgo būvnoteikumu 2.6.apakšpunkta izpratnē būves kārta ir būvprojektā noteikta atsevišķa būve vai būves daļa ar nepieciešamajiem inženiertīkliem un ārtelpas labiekārtojumu, kuru var ekspluatēt neatkarīgi no citām būves daļām;

Izskatāmajā gadījumā netika izstrādāti un akceptēti būvniecības dokumenti vairākām viena objekta kārtām – pieteicēja ierosināja divu pilnīgi atšķirīgu būvju būvniecības procesu – pirmajā gadījumā tā bija 1.grupas būve - konteiners ar tehnoloģisko iekārtu ar elektrisko jaudu 0,05 MW un siltuma jaudu 0,01 MW, kas darbojās 72 stundu testa režīmā (siltumenerģiju nenododot patērētājam) un pēc tam tika demontēts, un tā vietā (nevis to pārbūvējot, paplašinot u.tml.) uzbūvēta 2.grupas būve - koģenerācijas stacija ar jaudu 1 MW, kas nodota ekspluatācijā 2018.gada 7.martā, 2018.gada maijā un jūnijā saražojusi un nodevusi tīklā 1 414 469,18 kW elektroenerģijas.

Tātad tās ir divas savstarpēji nesaistītas būves. Ņemot vērā, ka lietā nav strīda, ka otrā būve – koģenerācijas stacija

tika nodota ekspluatācijā pēc atļaujā noteiktā darbības uzsākšanas termiņa, pirmās instances tiesa pamatoti vērtēja 2017.gada 21.jūlijā novietotās būves atbilstību koģenerācijas stacijai izvirzāmajām prasībām.

[18] Pieteicēja uzskata, ka iestāde un tiesa nepareizi interpretējusi piemērojamās tiesību normas un nonākusi pie nepareiza secinājuma, ka uzsākt elektroenerģijas ražošanu koģenerācijā var tikai elektrostacijā, par kuru ir sastādīts akts par nodošanu ekspluatācijā. Pieteicēja uzsver, ka 2017.gada 21.jūlijā novietotā būve atbilda būvniecības normatīvajos aktos paredzētajiem izņēmumiem, kad būves novietošanai pietiek ar būvvaldē saskaņotu paskaidrojuma rakstu, un nav paredzēta būves pieņemšana ekspluatācijā.

Atbilstoši noteikumu Nr.221 3.2.apakšpunktam uz kvalificēšanos elektroenerģijas pārdošanai obligātā iepirkuma ietvaros var pretendēt komersants, kurš plāno uzbūvēt elektrostaciju, kas elektroenerģiju ražo koģenerācijā un enerģijas ražošanai izmanto atjaunojamos energoresursus.

Pieteicēja 2012.gada 24.augstā vērsās ministrijā, lai saskaņā ar noteikumos Nr.221 noteikto kārtību iegūtu tiesības pārdot koģenerācijas stacijā saražoto elektroenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros. Pieteicēja iesniegumā ir norādījusi, ka plāno būvēt koģenerācijas elektrostaciju, kurā izmantojamais tehnoloģijas veids ir iekšdedzes dzinējs, plānotā elektroenerģijas ražošanas jauda 2 MW, siltumenerģijas ražošanas jauda 3,4 MW, gada periodā saražotais lietderīgās siltumenerģijas apjoms 19 200 MWh, elektroenerģijas daudzums – 16 000 MWh. Izvērtējot iesniegumā sniegtās ziņas, ir vērtēta plānotās elektroenerģijas ražošanas atbilstība noteikumos Nr.221 noteiktajiem kritērijiem, tostarp efektivitātes kritērijiem.

Saskaņā ar Enerģētikas likuma 76.panta otro daļu kārtību, kādā ierīkojami jauni energoapgādes komersantu objekti, nosaka Ministru kabinets. Arī Būvniecības likuma 5.pantā ietverts deleģējums Ministru kabinetam izdot speciālos būvnoteikumus enerģijas ražošanas, glabāšanas, pārvades un sadales būvēm (likuma 5.panta pirmās daļas 2.punkts un otrās daļas 5.punkts). Pamatojoties uz minētajos likumos ietverto deleģējumu, Ministru kabinets ir izdevis noteikumus Nr.573, kas noteic elektroenerģijas ražošanas būvju (objektu) būvniecības kārtību.

Atbilstoši šo noteikumu 75.punktam, ja energoapgādes objekta būvniecībai ir saņemta būvatļauja, energoapgādes objekta pieņemšanu ekspluatācijā pēc būvniecības pabeigšanas ierosina būvniecības ierosinātājs, iesniedzot būvvaldē noteikumos norādītos dokumentu oriģinālus. Saskaņā ar noteikumu 84.punktu būvvalde novērtē energoapgādes objekta gatavību ekspluatācijai, pamatojoties uz būvvaldē iesniegtajiem dokumentiem, kā arī atbilstību būvprojektam un normatīvajiem aktiem būvniecības jomā. Saskaņā ar noteikumu Nr.573 85.punktu būvvalde atbilstoši šo noteikumu 9.pielikumam sastāda aktu par energoapgādes objekta (energoapgādes objekts – ēkas, inženierbūves, iekārtas, ietaises, līnijas, tīkli, kas paredzēti elektroenerģijas ražošanai, pārvadei vai sadalei (2.1.apakšpunkts) pieņemšanu ekspluatācijā. Savukārt minēto noteikumu 86.punkts noteic, ka energoapgādes objekts uzskatāms par pieņemtu ekspluatācijā ar akta apstiprināšanas dienu.

Atbilstoši Būvniecības likuma 21.panta otrajai daļai būvi aizliegts izmantot līdz tās pieņemšanai ekspluatācijā. Tāpat noteikumu Nr.221 35.punkts noteic, ka komersants, kas ieguvis tiesības saņemt garantētu maksu par koģenerācijas elektrostacijā uzstādīto elektrisko jaudu, ne vēlāk kā piecu gadu laikā pēc lēmuma spēkā stāšanās nodrošina, lai koģenerācijas elektrostacijas uzstādītā jauda būtu nodota ekspluatācijā un būtu darboties spējīga.

Senāts ir atzinis, ka no minētajām tiesību normām izriet, ka, pretēji pieteicējas uzskatam, elektroenerģijas ražošanu koģenerācijā iespējams veikt vienīgi tādā koģenerācijas elektrostacijā, kas ir nodota ekspluatācijā. Piešķiršanas lēmuma mērķis nav piešķirt tiesības uzstādīt pagaidu iekārtu, un pieteicējai līdz lēmumā noteiktajam termiņam bija jāuzsāk elektroenerģijas ražošana koģenerācijā. Koģenerācijas elektrostacijai bija jābūt darboties spējīgai, kas nozīmē arī noslēgušos būvniecības procesu un uzsāktu elektroenerģijas un siltumenerģijas ražošanu, un tās pārdošanu. Minēto nevar panākt ar pagaidu iekārtas uzstādīšanu (*Senāta 2019.gada 6.novembra lēmuma lietā Nr.SKA-1510/2019 (ECLI:LV:AT:2019:1106.A420231318.9.L) 2.punkts*).

Tādējādi nav tālāk apsverams pieteicējas norādītais apgalvojums, ka pieteicējas uzstādītajai iekārtai kā 1.grupas būvei bija atšķirīga saskaņošanas un nodošanas procedūra. Lietā pamatoti atzīts, ka pieteicējas īstenotais tehnoloģiskais risinājums neatbilst koģenerācijas elektrostacijas definīcijai un būvniecības prasībām, no kā secīgi konstatējams, ka pieteicēja nav izpildījusi atļaujā ietverto nosacījumu, proti, nav nodrošinājusi koģenerācijas elektrostacijas atbilstību noteikumu Nr.221 2.1.apakšpunktā noteiktajai koģenerācijas elektrostacijas definīcijai

[19] Pieteicēja norāda, ka AS „Sadales tīkls" ir pārbaudījusi pieteicējas uzstādīto iekārtu un konstatējusi izbūvētā sistēmas pieslēguma atbilstību AS „Sadales tīkls" izsniegtajiem tehniskajiem noteikumiem, kā rezultātā sastādīts 2017.gada 3.augusta akts Nr.2017/03 par koģenerācijas elektrostacijas atzīšanu par derīgu paralēlam darbam ar AS „Sadales tīkls" sistēmu, kā arī 2017.gada 3.augusta atļauja Nr.2017/05 elektrostacijas pieslēgšanai AS „Sadales tīkls" sistēmai. Pieteicēja arī uzsver, ka šādus pierādījumus ministrija savā praksē atzina par pietiekamiem.

Minētie iebildumi nav pamatoti. Pirmās instances tiesa AS „Sadales tīkls" izsniegtā akta un atļaujas sakarā pamatoti norādīja, ka minētie dokumenti apliecina vien to, ka pieteicēja ir uzstādījusi elektroietaisi, kas ir derīga paralēlam darbam ar AS „Sadales tīkls" sistēmu, un pieteicējai ir atļauts šai sistēmai pieslēgties. Turklāt iestāde pamatoti ņēma vērā, ka aktam par elektrostacijas atzīšanu kā derīgu paralēlam darbam ar sistēmu netika pievienoti visi nepieciešamie dokumenti.

No noteikumu Nr.221 2.1.apakšpunkta izriet, ka koģenerācijas elektrostacija šo noteikumu izpratnē ir tāds iekārtu, būvju un infrastruktūras kopums, kurā veic siltumenerģijas un elektroenerģijas vienlaicīgu ražošanu. No minētā var secināt, ka valsts atbalsts obligātā iepirkuma ietvaros nav piešķirams tikai elektroenerģijas ražošanai. Lai elektrostacija atbilstu

koģenerācijas elektrostacijas definīcijai, būtiski konstatēt gan elektroenerģijas ražošanu, gan tādas siltumenerģijas ražošanu, kas atbilst tiesību normās noteiktajiem lietderības kritērijiem, tādējādi nodrošinot maksimālu energoresursu izmantošanas efektivitāti. Līdz ar to elektrostacijai ir jābūt ne tikai pieslēgtai elektroapgādes sistēmai, bet ir jābūt arī tādai, kas spēj vienlaicīgi saražot gan lietderīgo siltumenerģiju, gan elektroenerģiju. Līdz ar to AS „Sadales tīkls" dokumentiem nav izšķirošas nozīmes konkrētā strīda izšķiršanā. Turklāt, ievērojot minēto par koģenerāciju kā kombinētu siltumenerģijas un elektroenerģijas ražošanas procesu, nav pamatots pieteicējas viedoklis, ka pieteicējai bija tiesības izvēlēties – ražot siltumenerģiju un elektroenerģiju vai nē.

Arī uzstādot iekārtu ar 0,05 kW jaudu, pieteicējai bija jāievēro noteikumos Nr.221 noteiktie efektivitātes principi, lai varētu atzīt, ka piešķiršanas lēmuma nosacījumi ir izpildīti. Apstāklis, ka arī šī būve ir tikusi demontēta, liecina, ka pieteicējai nebija nopietna nolūka izmantot to ražošanā.

Atbilstoši Enerģētikas likuma 9.^{2}panta pirmajai daļai lietderīgā siltumenerģija ir tāda siltumenerģija, kas koģenerācijas iekārtā saražota, lai apmierinātu ekonomiski pamatotu siltumapgādes pieprasījumu, arī siltumenerģija, ko komersants pārdod siltumenerģijas lietotājam par cenu, kas atbilst vienam no šādiem nosacījumiem: 1) ja siltumapgādes sistēmas operatora licences zonā ir tikai viens siltumenerģijas ražotājs, siltumenerģijas pārdošanas cenu ir noteicis vai apstiprinājis regulators; 2) ja siltumapgādes sistēmas operatora licences zonā ir vairāk nekā viens siltumenerģijas ražotājs, siltumenerģijas pārdošanas cena nav zemāka par kurināmā izmaksām vienas siltumenerģijas vienības saražošanai katlumājā, izmantojot to pašu kurināmā veidu, kuru izmanto koģenerācijas iekārtā, un katlumājas neto lietderības koeficients nav mazāks par 92 procentiem, izmantojot gāzi vai šķidro kurināmo, un nav mazāks par 80 procentiem, izmantojot cieto kurināmo.

Lietā nav pierādījumu, ka pieteicēja līdz 2017.gada 17.augustam būtu nodrošinājusi siltumenerģijas ražošanu, kas atbilstu tiesību normās noteiktajiem lietderības kritērijiem.

Pieteicējai jau atļaujas izsniegšanas brīdī bija jārēķinās ar to, ka valsts atbalsts tiek sniegts tikai tad, ja koģenerācijā vienlaikus tiek ražota gan elektroenerģija, gan siltumenerģija. Tā kā pieteicēja nav nodrošinājusi siltumenerģijas ražošanu un lietderīgo izmantošanu, pieteicējai nevarēja rasties tiesiskā paļāvība, ka tā saņems valsts atbalstu un tai netiks atceltas piešķirtās tiesības. Līdz ar to apgabaltiesa nekonstatē tiesiskās paļāvības principa pārkāpumu.

[20] Noteikumu Nr.221 35.^{1} punkts noteic, ka gadījumā, ja komersants neizpilda šo noteikumu 35., 72. vai 73.punktā minētos pienākumus vai neuzsāk elektroenerģijas ražošanu koģenerācijā termiņā, kāds noteikts lēmumā, ar kuru tam piešķirtas tiesības pārdot saražoto elektroenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros, ministrija mēneša laikā pieņem lēmumu par šo noteikumu 20.punktā minētā lēmuma atcelšanu.

Pieteicēja pārmet iestādei, ka tā noteikumu Nr.221 35.^{1} punktu tulkojusi sistēmiski. Lai arī pieteicēja apelācijas sūdzībā nav norādījusi, kā, pieteicējas ieskatā, attiecīgā tiesību norma būtu interpretējama, no paskaidrojumu satura kopumā izriet viedoklis, ka normā paredzētās sekas nevar piemērot, ja ir pagājis vairāk nekā mēnesis kopš atļaujā norādītā nosacījuma izpildes datuma. Sava viedokļa pamatojumam pieteicēja atsaucas uz Administratīvā procesa likuma 85.pantu un uzsver, ka adresāts labvēlīga tiesiska administratīvā akta gadījumā var paļauties, ka gadījumā, ja iestāde mēneša laikā nav cēlusi iebildumus, tad ir atzinusi, ka atļaujas atcelšanai nav pamata.

Administratīvā procesa likuma 85.pants pieteicējas norādītos kritērijus neparedz. Tieši pretēji, 85.panta otrās daļas 2.punkts paredz, ka adresātam labvēlīgu tiesisku administratīvo aktu var atcelt, ja administratīvais akts ir izdots ar kādu nosacījumu un šis nosacījums nav laikus izpildīts. Savukārt noteikumu Nr.221 35.^{1} punkts iestādes rīcības brīvību („var atcelt") samazina līdz minimumam, paredzot, ka adresātam labvēlīgais administratīvais akts ir jāatceļ („pieņem lēmumu par (..) atcelšanu").

Šādā gadījumā tāda lēmuma pieņemšana, kas ir pretējs likuma normas vārdiskajam tekstam, varētu tikt attaisnota tikai tad, ja pretējā gadījumā lēmums būtu klaji nesamērīgs (*sk. J.Briede, E.Levits. 65.panta komentārs. Grām.: Administratīvā procesa likuma komentāri. A un B daļa. Dr.iur J.Briedes zinātniskajā redakcijā. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2013, 622.-623.lpp*.).

Konkrētajā gadījumā nav konstatējami apstākļi, kas izskatāmo gadījumu raksturotu kā netipisku. No lietas materiāliem redzams, ka pieteicēja nepaspēja piešķiršanas lēmumā noteiktajā termiņā uzsākt elektroenerģijas ražošanu koģenerācijā (nodot to sistēmā). Tas ir tipisks noteikumu Nr.221 35.^{1} punkta piemērošanas gadījums. Likumdevējs ir apsvēris, ka komersantam ir jābūt spējīgam izpildīt atļaujas pārdot elektroenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros nosacījumus samērīgā, iepriekš skaidri noteiktā termiņā. Savukārt šā termiņa neievērošana ir pamats attiecīgā lēmuma atcelšanai. Līdz ar to konkrētajā gadījumā priekšroka ir dodama tiesiskās noteiktības principam. Tas paredz, ka visiem komersantiem precīzi ir jāievēro likumdevēja noteiktā kārtība (šajā gadījumā noteikumu Nr.221 prasības). Savukārt gadījumā, ja komersants neizpilda obligātos nosacījumus, iestādei ir jāpieņem attiecīgs lēmums. Tas ir atzīts arī administratīvo tiesu praksē.

Izskatāmajā lietā ministrija nav ievērojusi noteikumu Nr.221 35.^{1} punktā noteikto konkrēto termiņu lēmuma pieņemšanai. Atbilstoši Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta piektajai daļai valsts pārvaldei savā darbībā ir jāievēro labas pārvaldības princips, kas sevī ietver arī taisnīgu procedūru īstenošanu saprātīgā laikā un citus noteikumus, kuru mērķis ir panākt, lai valsts pārvalde ievērotu privātpersonas tiesības un tiesiskās intereses. Iestādes nepamatota vilcināšanas un kļūdas privātpersonai adresēta lēmuma pieņemšanā vērtējamas kā labas pārvaldības principa pārkāpums. Taču, lai konstatētu, vai ir pieļauta iestādes kļūda, ir jāvērtē termiņa kavējuma iemesli. Atbilstoši tiesiskās paļāvības principam iestādes kļūda, pie kuras persona nav vainīga, nevar radīt personai nelabvēlīgas sekas. Lai personas paļāvība būtu tiesiska, arī personai ir jārīkojas tiesiski un godprātīgi.

Izskatāmajā gadījumā pieteicēja nav rīkojusies godprātīgi, jo, kā konstatēts iepriekš, ir sniegusi iestādei maldinošu informāciju, ka koģenerācijas stacija jau 2017.gada 21.jūlijā ir nodota ekspluatācijā. Šādos apstākļos iestādes rīcībā nav konstatējams ne labas pārvaldības principa, ne tiesiskās paļāvības principa pārkāpums. Lēmums lietā ir pieņemts pēc nepieciešamās informācijas iegūšanas un pieteicējas viedokļa noskaidrošanas.

[21] Apgabaltiesa jau atzina par pamatotiem pirmās instances tiesas apsvērumus par lēmuma izpildes steidzamības noteikšanu. Attiecībā uz pieteicējas argumentu, ka lēmuma izpildes steidzamības noteikšana pieteicējai radīja zaudējumus, jo viņa nevarēja turpināt ražot elektroenerģiju un siltumenerģiju obligātā iepirkuma ietvaros, apgabaltiesa norāda, ka pieteicējas tiesību aizsardzības nolūkā ir paredzēta Administratīvā procesa likuma 185.[1]panta otrā daļa - tiesības prasīt administratīvā akta darbības apturēšanu tā pārsūdzēšanas gadījumā, un pieteicēja attiecīgās tiesības ir izmantojusi.

[22] Ievērojot minēto, kā arī pievienojoties pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai, apgabaltiesa atzīst, ka pieteikums par ministrijas lēmuma Nr.2 atcelšanu ir noraidāms kā nepamatots.

II

[23] Arī attiecībā uz 2020.gada 9.marta spriedumu pieteicēja apelācijas sūdzības nobeigumā uzskaita savus sākotnējos prasījumus, apelācijas sūdzībā iegrimstot kazuistiskā apcerē par to, kāds varētu būtu prasījuma priekšmets atkarībā no dažādiem apstākļiem. Apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa, ņemot vērā pieteicējas tiesas sēdē pausto nostāju, pamatoti atzina, ka pieteicēja savu mērķi (ko tā uzsver arī apelācijas sūdzībā – saņemt maksājumu obligātā iepirkuma ietvaros) var sasniegt ar prasījumu par 2017.gada 4.oktobrī noslēgtā publiskā tiesību līguma izpildes pareizību.

[24] Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu, apgabaltiesa pievienojas arī Administratīvās rajona tiesas 2020.gada 9.marta sprieduma motivācijai (*sk. šā sprieduma 10.punktu*) un to neatkārto.

[25] Apgabaltiesa ņem vērā, ka ar līguma 1.2.punktu noteikts, ka ražotājs pārdod publiskajam lietotājam un publiskais lietotājs pērk no ražotāja visu stacijas (atbilstoši līguma 1.1.punktam stacija ir biomasas koģenerācijas stacija ar uzstādīto jaudu 0,05 MW ar ekspluatācijas sākuma datumu 2017.gada 3.augusts) saražoto elektroenerģiju, kas tiek nodota elektroenerģijas sistēmā stacijas pieslēguma vietā un kas atzīstama par saražotu elektroenerģijas obligātā iepirkuma ietvaros.

Savukārt tas, vai izpildās minētā līguma nosacījums, proti, vai elektroenerģija (konkrētajā gadījumā - laika periodā no 2018.gada maija līdz 2018.gada 18.jūlijam saražotā un sistēmā nodotā elektroenerģija 1 885 987,72 KWh) ir saražota obligātā iepirkuma ietvaros, ir vērtējams kopsakarā ar to, vai pieteicējai vispār piemīt ar atļauju piešķirtās tiesības.

Pieteicēja uzsver, ka tiesisku paļāvību tai radīja nevis ar publisko tirgotāju 2017.gada 4.oktobrī noslēgtais līgums, bet, pirmkārt, spēkā esošā atļauja, otrkārt, tas, ka ministrija lēmumu par atļaujas atcelšanu nepieņēma termiņā, treškārt, ministrijas ilgstošā prakse, atzīstot AS „Sadales tīkls" dokumentus par pierādījumu tam, ka komersants ir izpildījis atļaujas nosacījumus.

Attiecīgos apsvērumus apgabaltiesa jau vērtēja iepriekš un atzina, ka lēmums par atļaujas atcelšanu ir atzīstams par tiesisku.

Pirmās instances tiesa pareizi izvērtēja atļaujas atcelšanas sekas, kā arī pamatoti secināja, ka, ievērojot Elektroenerģijas tirgus likuma mērķi, normatīvo aktu prasību neizpildes gadījumā pieteicēja nevar saņemt valsts atbalstu pat tad, ja atļauja, ar kuru piešķirtas tiesības pārdot elektroenerģiju publiskā iepirkuma ietvaros, vēl nav atcelta.

Pieteicēja vairākkārtīgi, gan vēršoties pie publiskā tirgotāja, gan pieteikumā, uzsvērusi, ka kopš 2018.gada 7.marta, kad koģenerācijas stacija tika nodota ekspluatācijā, vai kopš 2018.gada 3.maija, kas koģenerācijas stacija tika atzīta par derīgu paralēlajam darbam ar AS „Sadales tīkls" sistēmu, ir izpildījusi normatīvo aktu prasības par koģenerācijas stacijas izveidi un pieslēgumu sistēmai, koģenerācijas stacija darbojas ar pilnu jaudu. Taču, kā jau apgabaltiesa atzina iepriekš, apstāklim, ka atļaujas nosacījumi ir izpildīti pēc termiņa beigām, nav nozīmes. Faktiski pieteicēja nevar izpildīt līguma nosacījumus – līgumā norādītā koģenerācijas stacija netika izbūvēta atbilstoši noteikumu Nr.221 nosacījumiem, kā arī tika demontēta vēl pirms 2017.gada 14.decembra (secīgi ar to nekādā veidā nevar saražot enerģiju 2018.gada maijā – jūlijā), savukārt 2018.gada 7.martā ekspluatācijā nodotā koģenerācijas stacija ir izbūvēta pēc atļaujā noteiktā darbības uzsākšanas termiņa.

[26] Ievērojot minēto, kā arī pievienojoties pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai, apgabaltiesa atzīst, ka elektroenerģijas sistēmā nodotā pieteicējas saražotā elektroenerģija laikā no 2018.gada maija līdz 2018.gada 18.jūlijam nav atzīstama par saražotu elektroenerģijas obligātā iepirkuma ietvaros. Līdz ar to atbildētājai neradās pienākums samaksāt pieteicējai par šo elektroenerģiju tādu cenu, kāda būtu maksājama par elektroenerģiju, kas saražota obligātā iepirkuma ietvaros. Ievērojot minēto, apgabaltiesa secina, ka ar pieteicēju noslēgtais publisko tiesību līgums ir izpildīts pareizi un pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307., 309.pantu un 329.panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

noraidīt SIA „Barkavas enerģija" pieteikumu par Ekonomikas ministrijas 2018.gada 18.oktobra lēmuma Nr.2.8.1-13/2018/373 atcelšanu.

Noraidīt SIA „Barkavas enerģija" pieteikumu par 2017.gada 4.oktobrī starp SIA „Barkavas enerģija" un AS „Enerģijas publiskais tirgotājs" noslēgtā līguma par elektroenerģijas iepirkumu obligātā iepirkuma ietvaros izpildes pareizību. Konstatēt, ka AS „Enerģijas publiskais tirgotājs" pareizi izpildīja 2017.gada 4.oktobrī starp SIA „Barkavas enerģija" un AS „Enerģijas publiskais tirgotājs" noslēgto līgumu par elektroenerģijas iepirkumu obligātā iepirkuma ietvaros.

Spriedumu var pārsūdzēt Senāta Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente A.Šteinberga

Tiesneši M.Birzgalis

M.Osmane

Dokuments parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu.